

ugovor o saradnji povoljnije su od zvaničnih za 10 odsto.

Organizovanje pregleda podrazumeva pratnju, prevoz i pomoć korisniku ukoliko je potrebna. Ovu uslugu organizujemo na zahtev korisnika i nije uračunata u članarinu.

Primena ordinirane terapije u kućnim uslovima:

- Terapiju će sprovoditi stručno lice iz medicinske ustanove sa kojom saradjujemo. Terapija će se sprovoditi isključivo na osnovu izveštaja specijaliste koji je pregledao korisnika i indikovao nastavak lečenja u kućnim uslovima.

Prilikom **urgentnih stanja**, korisnicima će unapred biti jasno data uputstva i kontakti ustanova kojima se mogu hitno obratiti. Na poziv korisnika u ovakvim stanjima, naše osoblje će im pružiti podršku, ispratiti proces dijagnostike i lečenja, učestvovati u izveštavanju o zdravstvenom stanju tokom čitavog procesa lečenja, i nakon toga načiniti kompletan izveštaj i naglasiti koje su preporuke za nastavak lečenja, ako je to potrebno.

Pronalaženje adekvatne pomoći i nadzora:

- Na zahtev korisnika ili ovlašćenog lica organizujemo pomoć u kući u slučaju kada su korisnici privremeno ili trajno slabo pokretni ili nepokretni, ili smeštaj u odgovarajući dom. Ovu vrstu pomoći će vršiti registrovane službe specijalizovane za ovu vrstu delatnosti.

- Naši ljudi iz inostranstva mogu potpuno da se oslone na nas. Mi im pomažemo da njihova briga postane naš zadatak, da zajedno zbrinemo vaše najdraže. Održavamo direktno konsultacije preko telefona, skajpa, vibera, whats app-a i time zajedno odlučujemo o lečenju i zaštiti članova porodica naših ljudi iz srpskog rasejanja. Ostvariće ogromnu uštedu vremena, novca i smanjiti brigu i sekiraciju zbog situacije sa zdravljem vaših roditelja i rodbine u otadžbini — savetuje doktor Dejan Radenković iz Beograda.

MARKOVI KONACI

18. maj, 2018.

Prijatelju moj, spopala me muka od života!

Dve velike gluposti opterećuju me ovih dana. Prva je ta da premijerka Ana ne da, da se nama penzionerima i državnim činovnicima vrate penzije i plate u punom iznosu, kako su pokradene pre tri godine. MMF je predložio da se vrate, a premijerka kaže da je "zabrinuta, jer će neki da se obogate".

Misli na ljude sa visokim penzijama, kojima je najviše pokradeno. Sad bi ona da tuđe penzije daje onima sa malim penzijama, da vodi socijalnu politiku preko tuđih ledja i opet da pljačka građane koji su zasluženo stekli svoje penzije po zakonu. Ona ima privatnu firmu i bogata je, ali bi da uzima od sposobnih penzionera da bi potkupljivala manje sposobne.

Drugu glupost rekao je amarički ambasador K. Skot:

— Uranijum kojim smo vas tukli nije opasan!

A naš narod i albanski sve više umire od raka. SAD su ponudile našem rukovodstvu da prizna tzv. Kosovo. Za uzvrat Amerika nudi pare ili tačnije "Amerika će Srbiju da približi sebi!"

— Povećaćemo trgovinu — odnosno platićemo vam milijardu dolara!?

Ne dao Bog da bude američka ljubavnica kao Kosmet, pa da nam na vlast dovede svoje mafijaše i zlikovce, kakav su Tači i Haradinaj u Prištini.

Ako se to desi, trebaće nam hrabrost. A hrabrost je kada dodeš kući usred noći dobro pijan, žena te čeka sa metlom u ruci, a ti je pitaš:

— Čistiš ili se spremaš negdje da odletiš?

PLATO ISPRED HRAMA KAO DEPONIJA

Svakog dana mnogo ljudi, vernika i turista, posećuje Hram Svetog Save na Vračaru. Prolaze ljudi kroz plato ispred hrama i Narodne biblioteke Srbije i gaze

po smeću. Pločice na stazi do platoa su polomljene, izmrvljene i vlažne od vode iz fontane, koja pravi blato. Klupe za sedenje, jer verski je običaj da se sedi ispred svetinje, okovane su pikavcima, koje pušači bacaju ispod njih. Po stazi i travnjaku su kake kućnih ljubimaca i kore bajatog hleba kojima se hrane leteći pacovi, odnosno gradski golubovi. Gledao sam mladog Japanca koji se sagnuo i svojom kesom i rukom počistio izmet beogradskih pasa. Ovaj estetski haos upotpunjuju prošnjaci, koji vam prosto ne dozvoljavaju da udjete u hram, jer njihova deca vas moljakuju i vuku za rukave "daj neki dinar".

Sveti hram je mesto gde se ljudi mole za bolji život i budućnost svojih potomaka. Gde se šetaju bebe i mala deca, ali i psi.

Narodna biblioteka Srbije je hram knjige i pameti. Uz srpsko pravoslavlje i srpsku književnost ne idu smeće, pikavci, razlupane ploče, blato, kore hleba bačene na staze za šetače i posetioce.

Utisak je da nema nikog ko je nadležan da brine o platou ispred NBS i Hrama Svetog Save.

Nije čistoća grada Beograda u Knez Mihailovoj ulici ogledalo našeg mentaliteta. Ceo Beograd treba da je čist. Bio sam u Petrogradu, tamo nema pikavca nigde po ulicama i trotoarima. U Beogradu ih ima na milione jer su naši zagriženi pušači, zapravo zavisnici od duvana, bolesnici koji truju sebe ali i Beograd.

Predlažem da SPC i NBS angažuju radnike za čistoću svog platoa, koji će em da čiste smeće, em svojom pojavom da opominju nesavesne da zagaduju prilaz crkvi i biblioteci.

Srećno Marko Lopušina, pisac i novinar

29. maj, 2018.

OPUŠTENI

NOVAK DJOKOVIĆ

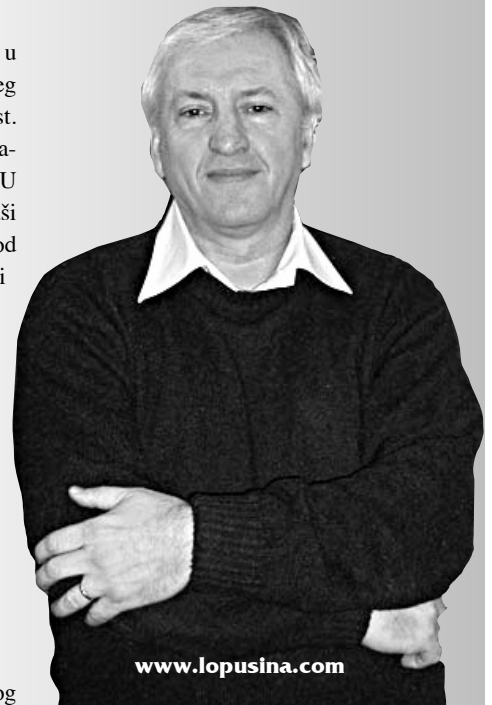
Novak Djoković pati od srpskog

sindroma zadovoljstva i zato više neće biti svemoćni vladar belog sporta. Nole je danas sasvim drugi čovek od... Nije onaj gladni početak, koji misli samo o pobedi na sportskom terenu. Oženjen je, otac dvoje dece, ima 100 miliona dolara u banci. Taj uspeh ga sa jedne strane raduje, a sa druge vezuje. Nije više gladan pobeda.

Ne razmišlja samo o žutoj loptici, kako da je udari i gde će da odleti. Glava mu je puna planova za što srećniji život sa porodicom. Kao Srbin nesvesno je odlučio da je došlo vreme da uživa, a ne da ratuje. Taj srpski poriv ka uživanciji u uspehu i bogatstvu, jači je od svih sportskih želja. To je sindrom svih južnjaka, i svih srpskih sportista, koji rano odlaze u penziju.

Novak je sebe u glavi već oterao sa terena, vezao za porodicu i on se zato muči kada treba opet da trenira i opet da igra. Nole siluje reket i lopticu, pa i sebe. Povratka u doba čeličnog ratnika i šampiona nema. Novak Djoković je danas zadovoljni i opušteni Srbin.

Dr Marko Lopušina

www.lopusina.com

IZOSTAVLJANJE PRIDEVA „SRPSKI„ JE NASILJE NAD JEZIKOM

Kada je pre nekoliko dana predsednik Dveri Boško Obradović u Skupštini predložio da se koristi termin "srpske snage bezbednosti" umesto "snage bezbednosti Srbije", predlog nije prihvaćen uz opasku da je to nepotrebno, ali Odbor za standardizaciju srpskog jezika ne misli tako, saopštili su iz Dveri. Naime članovi ovog Odbora, kog čine najistaknutiji akademici i stručnjaci za srpski jezik, poslali su pismo najvišim državnim organima u kom su istakli da je odluka da u pasošima više ne stoji "srpsko državljanstvo" već "državljanstvo Republike Srbije" loša "sa jezičkog i sa nacionalnog stanovišta".

Odbor ocenjuje da vlasti u Srbiji, ili oni što imaju njihovu podršku, godina-

ma sistemski brišu pridev "srpski", gde god im se učini da bi mogao asociirati na značenje "pripadnost Srbima" i time svesno vrše nasilje nad srpskim jezikom, izlazeći u susret onima kojima taj pridev smeta u svim značenjima i kontekstima.

Obradović je pozdravio ovo pismo i saopštenje Odbora i istakao da je dobro da se kompetentni stručnjaci i institucije oglašavaju po ovako bitnim pitanjima. "Ovo pismo je pokazatelj da su Dveri bile u pravu kada su predložile amandman koji bi uveo u upotrebu izraz srpske snage bezbednosti, ali i kada su predlagale Deklaraciju o zaštiti srpskog jezika, koju predstavnici vlasti nisu hteli da stave ni na dnevni red u Skupštini", rekao je Obradović.

BUKVAR PRAVOSLAVLJA

Nedavno je izašlo drugo izdanje knjige "Slikovni bukvar pravoslavljaja" Olgice Stefanović, a tim povodom je 17. maja, u Svečanoj sali Doma Vukove zadužbine u Beogradu upriličena promocija ove knjige. O knjizi su govorili recenzent gospodin Dragomir Acović, zatim gospoda Milovan Vitezović, dr Žarko Dimić i Milorad Djošić, kao i autorka.

Ova knjiga bogatog sadržaja u celosti je posvećena ćirilicom pismu, srpskoj srednjovekovnoj umetnosti i pravoslavnoj veri. Kroz mnoštvo ilustracija čitaoci upoznaju svu lepotu srpskih fresaka, ikona, rukopisnih knjiga, ornamentike... Tekstovi koji obogaćuju raskošno ilustrovanu knjigu su citati naših najvećih duhovnika poput Svetog vladike Nikolaja Velimirovića i Ave Justina Popovića, zatim, tu su osnovne molitve, priče o srpskoj istoriji i Nemanjićima, kao i duhovne pesme.

Kao što je prof. Damir Malešev u uvodnoj reči pod nazivom *Slova u svećanim odeždama* napisao: "Lepota slike i lepota reči. *Slikovni bukvar pravoslavljaja* kao krasnoslovlje i zlatoustost."

Autorkin decenijski rad na projektu "Moja ćirilica" svrstao je među one koji na najbolji način predstavljaju našu kulturu, ne samo u Srbiji, već i širom sveta. Imala je preko četrdeset samostalnih izložbi u Srbiji, Rusiji, Kanadi, Sloveniji, Crnoj Gori, Republici Srpskoj, a svojim radovima iz ikonopisa, ilustracije i grafike predstavljala je Srbiju na mnogobrojnim međunarodnim izložbama u inostranstvu (Kini, Argentini, Meksiku, Finskoj, Poljskoj, Nemačkoj, Belgiji...).

Slikovni bukvar pravoslavljaja je na

Sajmu knjiga i umetnosti u Novom Sadu marta 2018. dobio prvu nagradu "Zaharija Orfelin" za najlepšu knjigu Sajma. Olgica Stefanović jedan je od dobitnika Zlatne značke za 2018. godinu za nesebičan,

srpskog srednjovekovlja, posebno u iluminaciji ćiriličnih slova, vrhunski je umetnički rad i velika misija obnove bogate srpske srednjovekovne umetnosti". Recenziju za *Slikovni bukvar pravoslavljaja* napisao je

predan i dugotrajan rad i stvaralački doprinos u širenju kulture koju dodeljuje Kulturno-prosvetna zajednica Srbije i Ministarstvo spoljnih poslova RS. Pokrovitelj ovog priznanja je Ministarstvo kulture i informisanja RS.

Ovaj jedinstveni bogato ilustrovani bukvar na 96 strana, po rečima gospodina Milovana Vitezovića, "ravan je podvigu — pravoslavnom, posebno u kontekstu sadašnjosti, koja nažalost nije naklonjena ovakvim iskrenim i srčanim aktivnostima na očuvanju ćirilice. Ona nije samo čuvar ćirilice, već i duha srpskog prosvetiteljstva i svetosavlja. Njen umetnički rad u duhu

gospodin Dragomir Acović, arhitekta i heraldičar, koji protekle deceniju prati i podržava autorkino likovno stvaralaštvo.

U sklopu svog projekta MOJA ĆIRILICA Olgica Stefanović održava likovne radionice za decu posvećene ćirilicom pismu. Cilj ovih likovnih radionica je da se deca kroz kreativni rad upoznaju sa značajem i lepotom srednjovekovne srpske umetnosti, kulture i pismenosti. Radionice posebno ukazuju na značaj upotrebe ćirilicnog pisma u sadašnjosti i budućnosti, podsećajući da je ćirilicno pismo deo našeg kulturnog nasledja i identiteta.

RECENZIJA

Olgica Stefanović odavno je zamadjana misterijom slova. Za nju slovo nije samo forma i šifra ili ambalaža za zvuk; slovo je moćan simbol, prenosnik poruke, glasnik početka i kraja postojanja. Zato mu pristupa sa strahom i poštovanjem, raščičava prostor oko njega, i formu slova kao grafeme ispunjava ikoničkim likovima onih koji žive po Slovu, postoje u Slovu i slave Slovo, ali isto tako Slovo je ovde zaštitnik, zaledje i odbrana svetosti, znak u kome se postoji, neka vrsta senke Golgotskih krstova na kojima su razapeti Spas, Pokajanje i neokajani Greh. Slovo je ikonostas i crkva, horizont i brod, deo otvorenog neba kroz koji nas posmatraju oni koji su se proslavili pred Tvorcem i ogledalo u kome nastojimo da se prepoznamo i da spoznamo svoju težinu na terazijama pravde.

U ovom prolaznom i efemernom trenutku sadašnjosti, Olgica Stefanović je odabrala da nas podseti da je u početku bila Reč, i da je Reč bila u Boga! Sa slova Olgice Stefanović posmatraju nas preci, na njima čitamo svoj genetski kod, svoj završni račun savesti i težinu koju ćemo imati kada nas budu merili.

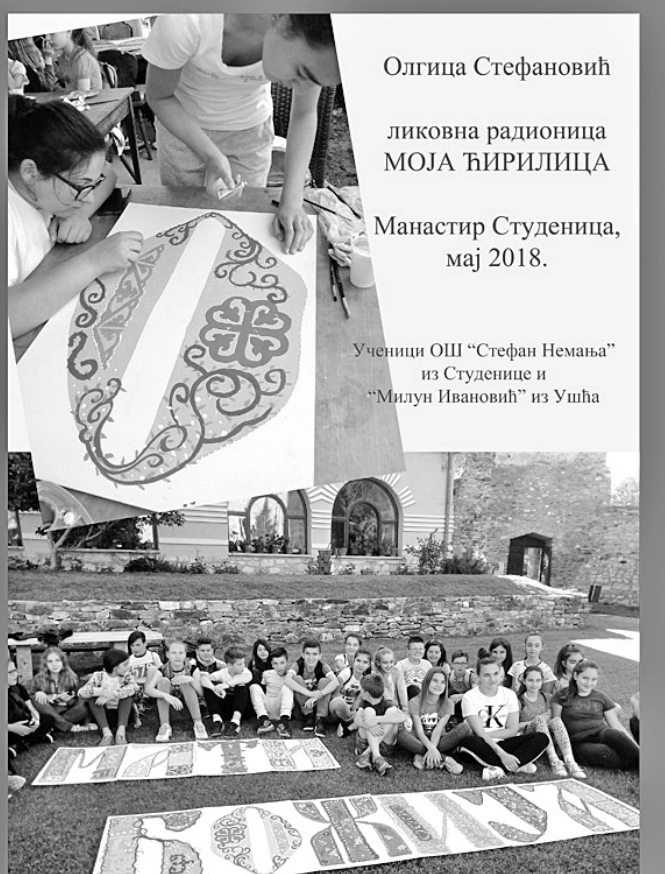
Ima jedna bitna razlika izmedju drevnih iluminatora i Olgice Stefanović kada je odnos prema inicijalu u pitanju. Za nju, slovu nije potreban ukras, slovo je ukras po sebi. Ona slovu pristupa kao okviru iz koga nam se obraćaju sećanja: sećanja na izgovorene i napisane reči, sećanja na one koji su te reči stvorili i na one koje su te reči rodile. Zato nam se iz slova obraćaju likovi koji večno žive, reči koje ne umeju da umru, poruke koje nam svest drže čvrsto, ne u stezi mengela nego u zagrljaju ljubavi. Kao na heraldičkom štitu, likovi na njenim slovima imaju sopstvenu hijerarhiju, počasne pozicije, pokoravaju se zakonitostima kompozicije, hijeratskog statusa i nepomerljivoj estetici čije su nam norme nepoznate, ali lako prepoznamo da li jesu ili nisu poštovane.

Borba za očuvanje ćirilicnog pisma u našoj Srbiji deluje kao kontradikcija samoj sebi, kao svojevrsni oksimoron. Ipak, udvorički mentalitet, kombinovan sa pseudointelektualnim podozrenjem i medijskom netolerancijom prema ćirilici, predstavlja faktičko stanje našeg ponašanja, vremena i stvarnosti, i nikakva narodna volja zapisana u Ustavu jasno, obavezujuće i pravredno neće značiti ništa ako sami nismo spremni da se za nju uporno i stalno borimo i izborimo! I to ne zato što smo protiv tuđeg, novog i opšteg, već zato što smo i za svoje, trajno i posebno! Ne zato što volimo sebe, nego zato što nemamo razloga da bilo koga volimo po cenu da sami sebe mrzimo!

Olgica Stefanović se bavi ćirilicom, i kao čuvar Grala bdi nad njenom skrivenom silom, nad njenom svetošću, nad njenom drevnošću... Čuva je sa posvećenošću, na mrtvoj straži pored umirućeg pisma naroda koji ne pristaje na nestanak. *Dragomir M. Acović*

Ликовна радионица *МОЈА ЋИРИЛИЦА*
Ученици краљевских основних школа
Духовни центар "Владика Николај Велимировић", Краљево, мај 2018.

Олгица Стефановић

ликовна радионица
МОЈА ЋИРИЛИЦА

Манастир Студеница,
мај 2018.

Ученици ОШ "Стефан Немања"
из Студенице и
"Милун Ивановић" из Ушћа

**Nagradno pitanje: KOLIKO PUTA SU PREMEŠTANE
ČUDOTVORNE MOŠTI CARA LAZARA?**

Dragi čitaoci,

Ko prvi odgovori na pitanja mejlom, (ogledalo@gmail.com) stiće pravo da objavi svoju priču, fotografiju ili novu reportažu iz svog mesta ili života.

MANASTIR RAVANICA ZADUŽBINA CARA LAZARA

Piše: Marijana Maljković

Datum Kosovske bitke, 28. (15) jun 1389. godine, na Vidovdan, duboko se urezao u kolektivnu svest srpskog naroda. Pogibija kneza Lazara i velikog dela njegove vojske na Gazimestanu kod Prištine postala je centralni motiv srpskog nacionalnog identiteta. Lazareva pogibija se oduvek shvatala kao velika žrtva da se očuva narodna i državna sloboda koja bi trebalo da posluži kao primer za buduće generacije. Obeležavajući ovogodišnji Vidovdan, predstavljamo vam zadužbinu kneza Lazara u kojoj počivaju njegove mošti, manastir Ravanicu.

Lazar Hrebeljanović (Prilepac, Novo Brdo, oko 1329 — Kosovo Polje, 1389), poznat u narodnoj tradiciji kao car Lazar ili knez Lazar, posle Maričke bitke stvorio je najveću i najmoćniju državu na teritoriji nekadašnjeg Srpskog carstva. Lazarova država sa prestonicom u Kruševcu, poznata kao Moravska Srbija, obuhvatala je slivove reka Velike, Zapadne i Južne Morave.

Izgradnja manastira, koji je dobio ime po reci Ravanici, koja se kod Čuprije uliva u Veliku Moravu, počela je 1376. godine, a završena je pet godina kasnije, 1381. Knez Lazar nije žalio sredstava kako bi podigao i na dostojanstvenom nivou održao manastir u kome je želeo da ima sklonište za života i posle smrti. Poveljom kneza Lazara manastir je dobio preko 1.000 hektara šume, preko 20 hektara obradive zemlje, čak 146 sela, 2 zaseoka i 3 crkve-metoha, kako bi se izdržavao. Takođe, manastir Ravanica dobija i prihod od novobrodskoga carine, skelarine, te brojne voćnjake, vinograde, izuzetno velike prihode za ono doba. U povelji koju je dao Ravanici, naročito se naglašava da je sve što pripada manastiru sam otkupio i dobrovoljnom promenom imanja pribavio: "I sve što priložih, ne uzeh ničiju baštinu niti silom oteh, nego otkupih ili zamernih, kako je ko želeo."

Arhitektonski, sa izgradnjom crkve u Ravanici, koja je

posvećena Svetom Spasu — Vaznesenju Gospodnjem, u narodu poznat kao Spasovdan, počinje nova epoha graditeljstva u Srbiji nazvana "moravska škola". Crkva predstavlja originalno arhitektonsko rešenje nastalo spajanjem svetogorske tradicije trolisne osnove i modela upisanog krsta sa pet kupola, odomaćenog u vreme kralja Milutina. Trolisna osnova je postala uzor u daljem razvoju prostorne koncepcije hramova. Crkva je zidana naizmeničnim redovima kamena i opeke, ukrašena je keramoplastičnim dekorativnim elementima i bogatom reljefnom plastikom.

Ukrasi na fasadi su izuzetno bogati, a ornamenti su vrlo zanimljivi, jer su mahom ukrašeni motivima iz prirode. Na glavnoj crkvi zadužbine cara Lazara se nalazi samo jedna rozeta i to na zapadnom zidu crkve Vaznesenja Gospodnjeg. Pod u glavnoj crkvi je načinjen od belog mermera. Ikonostas u glavnoj manastirskoj crkvi datira iz 30-ih godina 19. veka. Primarno urađen životopis u glavnoj crkvi je danas prilično slabo očuvan, što i nije čudno kada se uzme u obzir koliko je često zadužbina cara Lazara bila na meti različitih napadača. Na freskama, koje su ostale očuvane u oltarskom i glavnom unutrašnjem prostoru crkve, zapažaju se izvesne novine vezane za šeme u izboru tema i ciklusa (Veliki praznici, Hristova stradanja, čuda i parabole), koje će postati pravilo u oslikavanju potonjih hramova Moravske Srbije. U kupolama su freske Hrista, Bogorodice, Andjela i proroka, u oltaru su predstave Hristovog stradanja i ovaploćenja, dok su u naosu ciklusi Velikih praznika, čuda i jevandjelskih pripovesti, kao i sveti ratnici i monasi. Još se mogu videti ostaci ktitorske kompozicije na kojoj je prikazan srpski car Lazar sa caricom Milicom i njihovom decom, Stefanom i Vukanom. Kako se pretpostavlja, freske koje se mogu videti u priprati glavne crkve su delo zografa iz grčke oblasti Makedonije.

Nakon pogibije knez Lazar je sahranjen u crkvi

Voznesenja u Prištini, odakle je posle godinu dana prenesen i sahranjen u crkvi manastira Ravanica. Nažalost, sudbina nije dozvolila da slavni knez odmah nadje večiti mir u svojoj zadužbini. U vreme seobe Srba manastirski monasi napustili su Ravanicu i sa sobom poneli mošti velikoga kneza. Puni sedam godina posmrtni ostaci kneza Lazara nalazile su se u Sent Andreji, da bi odatle bile prebačene u manastir Vrdnik na Fruškoj gori, koji od tada nosi ime Ravanica. U svom novom domu mošti kneza

mukotržno čuvan. Posle propasti srpske države manastir je nekoliko puta rušen. U burnim i teškim vremenima za srpski narod posle Kosovske bitke, Turci su više puta plenili celu srpsku zemlju. Zabeleženo je da je Ravanica pustošena i paljena nekoliko puta: 1396, 1398, 1436. i 1686/7. i krajem 18. veka u vreme Kočine krajine. Letopisac arhimandrit Georgije piše da su Turci posle konačne propasti srpske države opustošili Ravanicu i odneli sve zlato i srebro koje su u njoj našli. Sama crkva

vlasti.

Stvorena je tradicija Ravanice i kao kulturnog centra u kome se neguje pisana književnost, a oko manastira se plelo i usmeno stvaralaštvo. Veliki, ako ne i najveći broj u svetu poznatih narodnih pesama posvećen Kosovu i kosovskim junacima nastao je uz Ravanicu. Izgleda da je Ravanica već tada bila i neka vrsta monaške škole, ali se tek od 17. veka znaju imena pojedinih njenih učitelja — daskala. Kao značajno središte duhovnog, kulturnog, književnog i umetničkog života Ravanica je uticala na nastanak više crkava i manastira, među kojima se ističu obližnji manastir Sisojevac i crkve u Petruškoj oblasti.

Srpski srednjovekovni manastir Ravanicu obnavljali su gotovo svi vladari Srbije, ali i vidjeniji ljudi. Tako recimo, srpska istorija beleži da je manastir obnavljan u doba oba ustanka, zatim u doba vladavine kneza Miloša Obrenovića, te da je po naredbi srpskog kneza Aleksandra Karađordjevića manastir pokriven limom i dodatno obnovljen o trošku tadašnje države. Manastir Ravanica je bio meta napada i u Prvom i u Drugom svetskom ratu, a zabeleženo je i da su nemački okupatori 1943. uništili svu pokretnu imovinu zadužbine cara Lazara, a tadašnjeg igumana Makarija streljali.

Sve do 1946. godine manastir Ravanica je obitavao kao muški manastir. Od te godine do danas manastir Ravanica postoji kao ženski manastir, gde se monahinje, na čelu sa igumanijom, pridržavaju najstrožih pravila monaškog života.

Srećom, car Lazar je vodio računa o kvalitetu gradnje, pa koliko god da je bilo pokušaja da se njegova zadužbina uništi, manastir je pretrpeo tek neznatnu štetu, a sve to zahvaljujući vrlo kvalitetnom načinu gradnje. Tek polovinom 20. veka pristupa se pravoj rekonstrukciji i restauraciji ovog srpskog manastira. Republika Srbija je ovaj srednjovekovni manastir uvrstila u red spomenika kulture od izuzetnog značaja, a sam manastir se nalazi u vlasništvu države Srbije.

Lazara provele su punih 250 godina, dok 1942. godine iz straha od ustaša NDH nisu prenete u Sabornu crkvu u Beogradu. Uoči obeležavanja 600 godina od Kosovskog boja, mošti kneza Lazara krenule su kroz Srbiju, boravile u velikom broju manastira, na svom poslednjem putu do prvog i konačnog boravišta — manastira Ravanica. Zaduzbinar se vratio u svoju zadužbinu 6. septembra 1989. godine i tu našao večni mir.

Kao izuzetno svedočanstvo stvaralačkih napora srpskog naroda manastir Ravanica je vekovima

nije skrnavljena. Početkom 18. veka manastir je bio potpuno napušten. U njega se posle 28 godina prvi vratio ravanički monah Stefan. Manastir je bio opasan snažnim zidom ojačanim kulama od kojih danas postoje ruševine. Tokom druge polovine 18. veka Ravanica je postala centar ustaničkog pokreta za oslobođenje od Turaka. Postoje materijalni dokazi da je u jedno vreme manastir bio pretvoren u takozvani timar, te da je bio muški manastir. Timar je zapravo vojničko imanje, koje je imalo obavezu da ispunjava dužnosti prema turskoj

**23-ća EVROPSKA SMOTRA
SRPSKOG FOLKLORA DIJASPORE I SRBA U
REGIONU U BANJA LUCI**

**Prvo mesto u bronzoj kategoriji
za naše iz Čikaga i Milvokija! Bravo!**

**FG Dukati i Biseri iz Čikaga u saradnji sa FG Šumadija
iz Milvokija učestvovali na velikoj
smotri folkloru u Banja Luci.**

**Ovo je prvi put da na ovoj manifestaciji
učestvuje jedna folklorna grupa iz Amerike.**

**Manifestacija folkloru se održava svake godine u maju
meseću u tvrđavi Kaštel, a učestvuje preko
30 folklornih grupa iz dijaspore i Srba u regionu.**

Action truck & trailer repair

**traži mehaničara sa iskustvom
za rad u servisu za kamione.**

**Svi zainteresovani mogu se
javiti na broj**

773-273-9449.

www.actiontruck.us

**Objavite svoje oglase, čestitke,
biznis i pretplatite
se na "Ogledalo".**

**Kupujte "Ogledalo" i pokažite da
podržavate jedinstvo
srpske zajednice.**

**Pozovite nas: 773.744.0373
ili nam pišite:
ogledalo@gmail.com**

AH, TA NOSTALGIJA

Moja generacija (model 1968) je doživela kletvu: „Dabogda imao pa nema“. Živeli smo ušuškano do svojih ranih 20-ih, u bezbrižno vreme dobrih plata, odličnih filmova, vrhunske muzike (kako domaće, tako i strane), nezaboravnih druženja i fenomenalne zabave. U Beogradu smo se 80-ih godina

Dejan Marinković

zadnja rupa na svirali. Ona je krenulo vreme hiperinflacije, šverc, borba za egzistenciju, masovni odlasci na front...

Kao i mnogi naši, u Ameriku sam se doselio početkom 1992. S obzirom na to da sam upravo magistrirao međunarodni biznis i govorio četiri strana jezika, brzo sam dobio dobar posao kao menadžer međunarodne prodaje u jakoj američkoj korporaciji. Ni dobra plata ni, u materijalnom smislu, lagodan život nisu mogli da suzbiju nostalgiju u meni. Živeo sam i dalje u Beogradu 80-ih. Nikako nisam mogao da prihvatim njihov stil života, a pogotovo to da se najvećim uspehom smatra količina novca i imovine, jer nikada nisam bio materijalista. Evo, i u 2018. se po tom pitanju kod mene ništa nije promenilo. Mnogo vremena provodim u Srbiji, jer bez svoje grude ne mogu. Pre 12 godina sam objavio knjigu „Srbin u Americi“ u kojoj su se mnogi naši ljudi iz dijaspore prepoznali. Dobijao sam pisma od Srba iz celog sveta u kojima su

rekli da se gledaju po celo leto, a da se ne smuvaju. Tipična Beogradjanka je tada bila uobražena, a Purger stidljivko. Tada su nas te male razlike spajale, a naš akcent je dobro prolazio kod Hrvatica, kao i njihov kod nas.

Posle predivnog detinjstva i tinejdžerstva smo, kao grom iz vedra neba, doživeli raspad države, ratove, mobilizaciju... Jednom rečju, raspad sistema. Preko noći su se pojavili neki tipovi sa kajlama, ošišani do glave, trenerki upasanih u farmerke, mrkih pogleda i napumpanih mišića. Turbo folk je postao mejnstrim, a dobra muzika je iščezla iz glavnih medija. Kao da je neko naglo zamenio populaciju. Ništa više nije bilo isto. Obrazovani su se ili povukli ili otišli u inostranstvo. Od najbogatije istočnoevropske zemlje smo ubrzo postali

mi pisali da su njihove životne priče veoma slične, i da smo blizanci po nostalgiji za domovinom. Često imam utisak da oni koji su ostali u Srbiji, sa manje novca žive kvalitetnije od nas koji smo na Zapadu i koji nemamo egzistencijalnih problema. Mnogi od nas se osećamo otudjeno u toj tudjini, jer ma koliko da su ljudi oko nas dobri, ipak je to drugi mentalitet. Ne kažem da nema Srba koji su srećniji u inostranstvu, ali znam da mnogi boluju od nostalgije, kao i ja. Ja je lečim čestim dolascima u Srbiju i putovanjima kroz predivne predele bivše Juge. I dalje imam divna iskustva sa svim narodima nekadašnje države, a Hvar mi je obavezna destinacija bar jednom godišnje. Upravo sam bio tamo, i po ko zna koji put su me meštani dočekali kao najrodjenijeg. Ah, ta nostalgija!

RADE ŠERBEDŽIJA U ČIKAGU

Jedan i jedini, nezamenljivi RADE ŠERBEDŽIJA je posle duže pauze ponovo gostovao u našem gradu i svojim performansom publici je razgalio dušu i evocirao mnoga lepa sećanja. Jedinstvenog šmekera, romantičara, odličnog glumca, recitatora i pevača pratio je virtouz na gitari Miroslav Tadić. Ovaj koncert će nam ostati u dugom i lepom sećanju. Bravo organizatoru „ŽENA USA”, velike pohvale na izboru i organizaciji ovog divnog koncerta.

PRODAJE SE

Prodajem dva stana u Dobroti pored Kotora. Stanovi su jedan iznad drugog. Donji je u prizemlju, ima 50 m2, jednu spavaću sobu, plus malu radnu sobu i sopstvenu ogradjenu baštu, gornji stan ima 60m2, dve spavaće sobe, plus veliku terasu od 40m2. Oba stana gledaju na Bokokotorski zaliv. Imaju parking mesta i deo vlasništva nad pontom na vodi. Stanovi se nalaze direktno iznad hotela Forza Mare. Mogu da se ostave pojedinačno a mogu i da se prerade u jednu stambenu jedinicu-duplex. Cena \$250,000.00 za oba.

Za sve informacije pišite na vpetrovic77@icloud.com ili zovite 1-202-215-0268

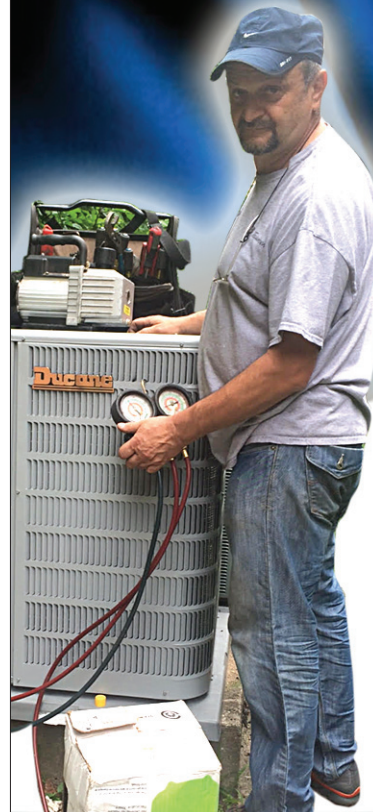
TESLA AIR

HEATING & COOLING APPLIANCES

24 HOUR SERVICE

SRBO KONSTATINOVIC

Commercial & Residential

Cell: 708.307.2816

Tel: 708.802.4160

srbolis@yahoo.com

Za udobnost, toplotu
i svežinu u vašim
domovima i
poslovnim prostorima

TESLA AIR

SKADARLIYA

BAR ★ RESTAURANT ★ CAFE

9237 Ogden Ave. Brookfield,
IL 60513

www.Skadarliya.com

Autentična kuhinja Balkana.

Sva naša alkoholna i bezalkoholna pića, veliki izbor vina poznatih vinarija, kao i širok asortiman naših piva i rakija.

**Nedeljom raskošan
SKADARLIYSKI
ŠVEDSKI STO
uz tamburaški orkestar
od 12:00 - 5:00 pm**

Muzika uživo petkom i subotom

NOVO: Ne propustite ČETVRTKOM

- BANDOLEROSE u Skadarliji

MESTO GDE DOLAZE POZNATE LIČNOSTI!

Pozovite za rezervacije:

708. 905 5919

Rade Šerbedžija gost Skadarlije

ACTION TRUCK & TRAILER REPAIR

- Complete Diagnostic Services
- Tune-Up
- Break Service
- Transmission
- Electrical System
- Air Conditioning Service
- Drivetrain
- Oil and Lube
- Road Service
- APU
- Reefer (Thermo King, Carrier)

WE MANUFACTURE DEER GRILL GUARD

- Heavy duty stainless steel
- Light weight, only 90 lb
- Free installation

**ONLY
\$1150**

Open from 8AM to 5PM

773-273-9449
301 W Gerri Ln. Addison, IL 60101

A sada izloženi u radnji novi zatvoreni džambo gril ražnjevi na kojima mogu da se peku dva velika praseta

Uni-BBQ. Inc • 5016 W. Foster Ave. • Chicago, IL 60630 • Ph: 773-205-0010 • Fax: 773-205-6660

visit us @ www.unibbq.com

MODEL LCE (22" HIGH)

MODEL LCE-WE1

MODEL LAE (28" HIGH)

MODEL LAE-WE1

MODEL LAE-WE2

ALL ABOVE MODELS ARE ALSO AVAILABLE IN STAINLESS STEEL
Our Roasters are on display at our location at all times.
Off season, in stores sales by appointment only.

We reserve the right to change
contents without notice

Top view of the inside of roasters 55" L x 24" W x 5.5" Deep

Our unique patented design (US PATENT NO. 8,770,182) collects dripping liquids to a pitched channel and directs them away from the cooking area into the drain pan where they belong and not on your floor. (The drain pan is located under the roaster)

Standard with all shown roasters: 8rpm motor, drip pan, 7/8" square aluminum skewer, antiscratch leg pads, two movable stainless steel forks.

Optional for all of our roasters: Cooking grill, stainless steel spine clamps, crank, chicken forks.

Our kokoretsi or kontosouvli option consist of: Full size motor, 1/2" round stainless steel skewer 5 Ft. long (drilled every 12" and 6" from ends) and a set of (2) height adjustable posts. the 1/2" round skewer can hold 15 pounds of any meat equally distributed.

Optional for models LAE: set of (4) casters 3" diameter x 1 1/4" wide wheels with brakes. (Load cap. 175lbs ea.)

"The Flipper" Cooking Grill
(You Don't Flip The Food, You Flip The Grill)

DRAGAN DŽAJIĆ PRED UTAKMICU SRBIJA - BRAZIL NA SVETSKOM PRVENSTVU

Još pamtim Peleove suze

Mnogo puta sam igrao sa "kariokama", dao sam i gol na Peleovom oproštaju i mislim da "orlovi" u Moskvi nemaju šta da izgube

Piše: Aleksandar Stanković

S an svakog dečaka koji počne da pika loptu na poljančetu je da makar jednom u životu zaigra protiv Brazila. Na javi to često ne ostvare ni mnogi vrhunski profesionalci koji su u fudbalu imali zavidnu karijeru, i sami postali uspešni i poznati majstori igre.

Nekome, dakle, prodje čitav igrački vek da ne podeli megdan sa "kariokama"... Neko, opet, bude u prilici da takvo zadovoljstvo doživi ne jednom ili dvaput — već nebrojeno puta.

Recimo — Dragan Džajić!

- Ako me pamćenje dobro služi, samo igrajući za reprezentaciju Jugoslavije sa Brazilom sam se susreo čak pet puta. A, ako računam i duele Zvezde sa brazilskim klubovima, onda ispada da sam sakupio i više od dvadeset utakmica — kaže za "Ogledalo" legenda našeg fudbala, Dragan Džajić, dugogodišnji kapiten "plavih" i čitavu večnost rekorder po broju utakmica (85) u dresu sa nacionalnim grbom.

U praskozorje Svetskog prvenstva u Rusiji naša fudbalska nacija najviše razmišlja o trećoj utakmici u grupi "E", zakazanoj za 27. jun u Moskvi. Aleksandar Kolarov i ekipa tada će pogledati u oči Nejmara, Marsela i ostale asove južnoameričkog diva.

- I u moje vreme i sada ne postoji lepši ni veći izazov nego odmeriti snage sa takvim velemajstorima. Sećam se, u vreme kad sam bio mlad igrač, koji je išao uzlaznom linijom i u Zvezdi i u državnom timu, kod nas su se ispredale bajke o Brazilcima. Svi smo mi odrastali na novinskim naslovima i bajkama o Peleu i onoj čuvenoj navali koju su činili još Garinča, Didi, Vava i Zagalo. Onda dodje čas da te igrače sretnete, upoznate i uverite se da su te bajke imale osnov u njihovim kvalitetima — priča nam zvanično najbolji jugoslovenski fudbaler 20. veka.

Prve prilike da uživo vidi asove iz "zemlje kafe, sambe i fudbala" imao je još sa svojim klubom.

- Zvezda, ali i drugi naši klubovi poput Partizana, Hajduka, čak i OFK Beograda, uveli su praksu da preko zime idu na turne-

Sa utakmice na SP u SR Nemačkoj: Brazil YU 0-0

je po Južnoj Americi. Igrali smo često sa Flamengom, Botafogom, Vasko de Gamom, upoznali igrače o kojima smo dotle samo čitali. Ali, i oni su upoznali nas. U to

1968. godine.

- Samo nekoliko dana pošto smo u Rimu postali vicešampioni Evrope, na stadionu JNA smo ugostili Brazil koji nas je

vreme klubovi su nam bili jaki, svi igrači kvalitetni i nemalo puta uspevali smo i da pobedimo Brazilce i pred njihovom publikom koja nas je nagradjivala ovacijama.

Prvi susret sa brazilskom reprezentacijom doživeli ste

pobedio sa 2:0. Tom prilikom je odmah ugovoren revanš, pa smo već u zimu otputovali u Rio de Žaneiro i pred 70.000 gledalaca na "Marakani" odigrali spektakularnih 3:3. Tada sam na delu video Pelea koji je bio u najboljim igračkim

godinama, apsolutni kralj svetskog fudbala. Posle meča u kojem smo obojica po jednom zatresli mrežu srdačno smo se pozdravili.

"Crna perla" nikada nije propustio priliku da istakne koliko ceni naš fudbal.

- U živom pamćenju mi je dolazak njegovog Santosa u Beograd, na noge Zvezdi. Oni stariji koji su bili na toj utakmici i danas živo pamte svaki detalj. I taj susret je završen nerešeno 3:3, naš centarfor Lazarević postao je prvi igrač koji je na jednom susretu slavnom Gilmaru dao tri gola. I Pele se upisao u strelce, a na moje veliko zadovoljstvo u tih par dana bio je moj gost.

Usledio je novi, nezaboravan susret.

- Kad se Pele, tad već sa trećom titulom svetskog prvaka, u leto 1971. godine opraštao od dresa reprezentacije Brazila, insistirao je da mu na oproštaju igra Jugoslavija. Za sve nas, za naš fudbal i državni tim, bila je to najveća moguća počast. Dok sam živ neću zaboraviti atmosferu na "Marakani". Više od 140.000 ljudi je pevalo, udaralo u bubnjeve,

igralo, na kraju plakalo dok je njihov ljubimac trčao počasni krug. I sad me obuzimaju snažne emocije kad se setim tih slika iz Rija. I ovaj meč je završen nerešeno — 2:2, a ja sam postigao zaista lep, prvi gol na toj utakmici. Ostala je anegdota da naš divni Pavika (Miroslav Pavlović) uopšte nije imao milosti prema Peleu — iako se opraštao nije mu dozvolio da zatrese mrežu.

Bilo je to doba kad su nas zvali — "evropski Brazilci".

- Sećam se jednog mini Mondijala '72... Izgubili smo od Brazila u Sao Paulu sa 0:3, ali smo nekoliko dana kasnije u Riju tukli Argentinu sa 4:2. Igrali smo briljantno, a cela Marakana nam je skandirala — "Brazil, Brazil!"

Poslednji vaš susret sa "kariokama" bio je i najvažniji — na otvaranju Svetskog prvenstva u SR Nemačkoj '74.

- E, tad smo ih imali! Bili smo bolji, nadigrali asove kao što su bili Rivelinjo, Žairzinjo, Nelinjo... Stvarali smo i šanse, pogodili stativu, ali ostalo je 0:0 — seća se Džajić.

Šta nekadašnje najbolje levo krilo sveta može da poruči "orlovima" pred susret sa Brazilcima u Moskvi?

- Brazil stiže u Rusiju kao petostruki svetski prvak, ali i pod teškim bremenom onog razočaranja sa prethodnog Svetskog prvenstva. Izgubiti kod kuće polufinale sa 7:1, to je nešto što Nejmara i ostale njihove asove svakako motiviše da poprave taj žalosni utisak. Konsolidovali su se, imaju fantastične igrače kojima je novi selektor Tite opet usadio pobednički mentalitet, ali opet mislim da sa njima — može da se igra. To smo pokazali mnogo puta. Srbija u tom susretu nema šta da izgubi, a može mnogo da dobije. Igrati protiv Brazila na Mondijalu je šansa karijere i neka je Kolarov, Matić, Tadić i ostali naši igrači iskoriste na najbolji mogući način.

"Orlovi" će u Moskvi biti pod budnim očima čitave fudbalske planete, ali bodriće ih i Dragan Džajić.

- Ne znam za prve utakmice, protiv Švajcarske i Kostarike, ali susret sa Brazilcima neću propustiti — poručuje naša fudbalska legenda.

"ORLIĆI", SAD SE POKAŽITE!

Milinković-Savić, Mitrović, Veljković, Rajković, Maksimović... Zaslужuju šansu jer znaju kako je biti evropski i svetski prvak

Koliko može Srbija na Svetskom prvenstvu u Rusiji? Od završetka kvalifikacija i, još više, od trenutka kad su "orlovi" tokom svečane ceremonije žreba u Moskvi za rivale u grupi dobili Švajcarsku, Kostariku i petostrukog šampiona sveta Brazil, ne prodje dan, a da se u našoj fudbalskoj javnosti ne postavi ovo pitanje.

Medjutim, za razliku od nekih prošlih vremena, postali smo skromniji u prognozama. Ne tako davno, na Mondijale smo ispraćali i "nacionalne plave", a potom i "orlove" s velikim očekivanjima. Uoči završnih turnira u Španiji '82. ili Francuskoj '98. navijači, novinari, neretko i sami igrači izjavljivali su da tadašnji jugoslovenski tim može i do finala, uz malo sreće i do titule! Velike ambicije imale su, doduše, podlogu u kvalitetu i renomeu igrača iz pomenutih generacija. Miljanić je imao Vladimira Petrovića i Safeta Sušića, a Santrač Dragana Stojkovića, Dejana Savićevića i Predraga Mijatovića.

Oba puta epilog je bio bolan. Izbacivali su nas amateri iz Hondurasa, snovi su nam ostajali na kreću promašenog penala protiv Holandije.

Ta Mijatova prečka još pošteno nije ni prestala da se trese, a mi smo nastavljali po starom — od naših najboljih fudbalera smo nastavili da očekujemo više nego što su često realno mogli. Tek kad nam se dogodila ona bruka u Nemačkoj 2006, kad smo u tri utakmice primili deset golova (od toga šest od Argentine), a potom četiri godine kasnije i u Južnoj Africi kad su nas Australijanci vratili kući, kao da smo prestali da verujemo u državni tim.

Od tog Svetskog prvenstva 2010. bez "orlova" su prošli jedno Svetsko prvenstvo i dva Evropska šampionata, a da sve bude još gore klupski fudbal nam se gušio u jaruzi brojnih afera.

Onda se prošle godine pojavilo svetlo na kraju tunela. Najpre je Slavoljub Muslin uspeo da vrati atmosferu, rezultate, na kraju i veru u reprezentaciju, da bi i na krilima dobrih igara "orlova" u Ligi Evrope blesnuli Zvezda i Partizan.

I taman je prosečan srp-

ski navijač, koji je poput našeg fudbala punu deceniju "disao na aparatima", ponovo počeo da

mašta i da se nada, kad se dogodila ta nesrećna i nerezonska smena — odlukom Fudbalskog

saveza oteran je čovek koji je Srbiju odveo na Mondijal, a umesto njega doveden drugi, koji

je trenerskim poslom počeo da se bavi tek kad je seo u selektorsku fotelju.

I, onda, koliko može Srbija na Svetskom prvenstvu koje nam kuca na vrata?

Niko u ovom trenutku ne može pouzdano da zna tačan odgovor na ovo pitanje, ali "Ogledalo" može da ponudi jednu opciju koja bi, ako se kockice slože, mogla da bude plodonosna.

Kad pažljivije pogledate spisak od 27 imena koji je Mladen Krstajić saopštio neposredno pred zaključenje ovog broja, videćete da se na njemu nalaze i momci koji su — rođeni pobednici.

Reč je o generaciji '95 ili neznatno starijima — igračima koji su ostvarili ogromne uspehe u mlađim kategorijama. Milinković-Savić, Rajković, Veljković, Mitrović, Živković... da, to su baš oni "orlići" koji su bili prvaci Evrope u Litvaniji 2013, a potom i svetski šampioni na Novom Zelandu 2015. godine. Oni isti koje su Ljubinko Drulović i Veljko Paunović maestralno vodili do zvezdanih visina, koji su osetili kako je to igrati i nadigravati se sa fudbalskim velesilama, baciti ih na kolena, okusiti slavu i najveće počasti.

Svaka čast Aleksandru Kolarovu koji je najbolji levi bek Evrope, Banetu Ivanoviću čijoj karijeri može da pozavidi svaki fudbaler u Evropi i Nemanji Matiću koji mami uzdahe na Mančesterovom "Teatru snova". Ali, zašto na Mondijalu ne pružiti priliku jednom Sergeju da se igra kao što to čini u Laciju, Grujiću da oproba šut ili Nemanji Maksimoviću koji je, sećate se, dao gol velikom Brazilu u finalu Svetskog prvenstva, gol za vodstvo od 2:1 i za — titulu.

Pa, ako je dao jednom, što ne bi i drugi put!

Rusija je prilika da naši "novozelandjani" načine sledeći korak, Da možda nadmaše i onu čuvenu čileansku generaciju koja je iznedrila fudbalere o kojima se i dan-danas govori.

Koliko može Srbija na Svetskom prvenstvu? Može dosta, ako šansu dobiju igrači koji znaju kako je postati svetski prvak.

A. Stanković

GOLMANI

Vladimir Stojković	28. 07. 1983.	Partizan	79	-
Marko Dmitrović	24. 01. 1992.	Eibar	2	-
Predrag Rajković	31. 10. 1995.	Makabi	7	-
Aleksandar Jovanović	06. 12. 1992.	Arhus	1	-

ODBRANA

Antonio Rukavina	26. 01. 1984	Viljareal	45	-
Aleksandar Kolarov	10. 11. 1985.	Roma	74	10
Milan Rodić	02. 04. 1991.	C. zvezda	-	-
Branislav Ivanović	22. 02. 1984.	Zenit	102	12
Uroš Spajić	13. 02. 1993.	Anderlecht	5	-
Matija Nastasić	28. 03. 1993.	šalke 04	27	-
Duško Tošić	19. 01. 1985.	Gvangdžou	22	1
Miloš Veljković	26. 09. 1995.	Verder	2	-
Nikola Milenković	12. 10. 1997.	Fiorentina	1	-

VEZNI RED

Luka Milivojević	07. 04. 1991.	K. Palas	28	1
Nemanja Matić	01. 08. 1988.	M. Junajted	38	2
Marko Grujić	13. 04. 1996.	Kardif Siti	6	-
Adem Ljajić	29. 09. 1991.	Torino	27	5
Sergej Milinković-Savić	27. 02. 1995.	Lacio	2	-
Dušan Tadić	20. 11. 1988.	Sautempton	51	13
Mijat Gaćinović	08. 02. 1995.	Ajntraht F.	7	2
Filip Kostić	01. 11. 1992.	Hamburger	21	2
Andrija Živković	11. 07. 1996.	Benfika	9	-
Nemanja Radonjić	15. 02. 1996.	C. zvezda	1	-
Nemanja Maksimović	26. 01. 1995.	Valensija	4	-

NAPAD

Aleksandar Mitrović	16. 09. 1994.	Fulam	35	13
Aleksandar Prijović	21. 04. 1990.	PAOK	8	1
Luka Jović	23. 12. 1997.	Ajntraht F.	-	-

BLIŽI SUNCU

Koncert Električnog orgazma u Stereo Night Club-u bio je jedan od boljih muzičkih događaja u Čikagu. Oni su došli da nas podsete na "Distorziju", "Lišće koje prekriva Lisabon", ali i da nas uvere da, uprkos seksu, drogi, nasilju i strahu, još uvek lete, sanjaju i dišu. A bogami i mi sa njima.

Gile, Banana, Švaba, Ljuba i Pače grurali su u Čikagu pred urbanom publikom kao da su svirali pred 100.000 ljudi, kao što su uglavnom i radili tokom svoje karijere. Nisam ja prebrojavala publiku, unapred sam znala koga na koncertu mogu videti, ipak iznenađena sam odzivom, verujući da bi makar svaki Beogradjanin trebalo da bude prisutan. Odumiruća je to, nažalost, vrsta.

"Eto, doneli smo proleće Čikagu, čujem žalite se na hladno vreme i duge zime, ali ovoga puta sam, za razliku od 2007, kada smo bili na Rok uranku, imao prilike da provedem nekoliko dana u gradu, obidjem ga i malo bolje upoznam. Čikago je lep grad i divno je družiti se sa ovdašnjom publikom. Razumem takodje da nema mnogo prilika za gostovanje dobrih bendova iz Srbije, ali to naprosto ne zavisi od nas. Električni orgazam funkcioniše po principu — idemo tamo gde nas pozovu, a ovo je bila odlična prilika", kaže Gile u kratkom razgovoru pre koncerta.

"Uvek smo i mi drugačiji, nema tu priče, tako su i naši Krokodili, i Zlatni papagaj, i Woodu, uvek drugačiji, uvek se nešto novo dobro desi u kontaktu sa ljudima koji nas slušaju. Duga je ovo karijera, a prava je sreća za bend to što i mi i publika volimo uglavnom iste stare pesme koje najčešće na koncertima sviramo. Naravno da je tu uvek i "Igra rock and roll cela Jugoslavija", u Kanadi smo uz Anicu Dobru

ponovo otpevali "Svečane bele košulje", trudimo se da napravimo od tog dobrog starog nešto novo i makar malo drugačije. Znam, ovde nas gleda mnogo naših ljudi koji su devedesetih napustili Jugoslaviju, ali je sreća i u tome što nas sa istim interesovanjem gledaju i njihova deca."

Na ovoj kratkoj kanadsko - američkoj turneji snimljen je i materijal za dokumentarni film o grupi, a na oba nastupa "Kako bubanj kaže" posvećen je Čavketu, legendarnom dobrom duhu benda, a "Debela devojka" naravno Sonji Savić, koji više nisu među nama.

"Električni orgazam" je sada već bliži novom jubileju, jer će 2020. proslavi-

ti 40 godina postojanja, verovatno opet nekim velikim, dobrim koncertom u Beogradu ili nizom zanimljivih koncerata u

regionu. Po povratku kući čekaju ih pripreme za promociju novog albuma "Gde smo sad", koji izlazi 1. juna, a koji je i u Čikagu naišao na odobravanje publike. Ostali su dosledni poruci, stilu i energiji koju čuvaju već četiri decenije.

Noćni klub "Stereo" pružio je solidan zvuk te noći u Čikagu, a odlična predgrupa, Rock Yunion (Rudi, Borislav, Miki i Gaja), čuvari skoro ugašene rock and roll vatre na srpskom čikaškom nebu, uvela nas je u noć svojim standardima — pesmama najboljih domaćih bendova.

"Bila je čast svirati prelegendarnog beogradskog benda, čije pesme izvodimo na svim našim nastupima. Bio je ovo muzički praznik. Samo je nekolicini naših rok bendova pošlo za rukom da opstanu i traju 38 godina. Mnogi su na tom putu nestali. A otpor, bunt, nepristajanje na nametnuto trebalo bi da budu u svakom čoveku, bio on star ili mlad. 'Orgazam' je kroz svoje tekstove i muziku gradio i stavove, zbog kojih smo ih osamdesetih zavoleli", kaže Dragan Gajić, pevač grupe Rock Yunion.

Osamdesete su mi i dalje u venama, iako naravno ne znam odgovor na pitanje "Gde smo sad", mada verujem da smo "Bliži suncu" (ponekad i stvarno zurim u njega), dok tamo, krokodili nažalost, sa beznačajno kratkim pauzama, i dalje konstantno nadolaze.

Mila Filipović

General & Cosmetic Dentistry

SCHAUMBURG FAMILY DENTAL CLINIC

650 E. Higgins Rd. Schaumburg, IL 60173

Preventiva
ZUM - beljenje zuba
Braces - ispravljanje zuba
Protetika, implanti
Proteze, porcelanske krunice

Phone: 847-882-7001

ZA PENZIONERE POPUST
Prihvatamo većinu osiguranja

Mike Milenković D.D.S.

www.schaumburgfamilydentalclinic.com

Belii zubi osmeh večni i bićete uvek srećni nena design

**REKLAMIRAJTE SE
U OGLEDALU
773.744.0373**

**OGLEDALO JE LIST
KOJI NAS POVEZUJE!**